

Mondják, hogy Jónás próféta jele előképe volt Jézus halálának és feltámadásának. Jézus valóban utal rá, pedig nagy különbség van a kettő között.

Jónásnak azért kellett három napot és három éjjelt a cethal gyomrában sötétségében töltenie, mert el akart menekülni Isten elől, aki prófétai szolgálatra hívta. Ráadásul életveszélybe sodorta azokat az embereket, akik vele voltak. Normál esetben Jónásnak meg kellett volna halnia a cethal gyomrában. De ezzel egyrészt a vízbefulladásától mentette meg őt Isten, miután az emberek a tengerbe vetették, másrészt volt ideje elmélkedni, imádkozni a cet gyomrában. Végül mégiscsak betöltötte a feladatát. Jézusnak viszont azért kellett alászállnia a halál sötétségébe, mert az Atya akaratát teljesítette küldetésével.

Jel mindkettő a maga módján. Az életünk tele van jelekkel. Tehát az, hogy jelre várunk vagy jeet kapunk, nem prófétai kiváltság. Vannak jelek, amelyek figyelmeztetnek, némelyek buzdítani akarnak, más jelek a döntéshozatalban segítenek bennünket.

Ha csak Jónás jelére vagy a Jézus halála és feltámadása közötti időre gondolunk, nem szabad megfeledkeznünk arról az esetleges figyelmeztetésről sem, amely a végidőkben majdan bekövetkező háromnapos sötétségről szól. Ez is jel, az idők jele. Noha természetét tekintve felfoghatatlan. Habár vannak a Földnek olyan területei, ahol hónapokig nem megy le, illetve nem kel fel a Nap, olyanról, hogy egyszer az egész bolygót teljesen be fogja borítani a sötétség, csak a prófétai jóvendölésekből hallhattunk. Ez szinte elképzelhetetlen az ember számára, hiszen ellentmond a természet ma ismert törvényeinek.

Ahhoz, hogy a jeleket felismerjük, meg kell értenünk és be kell fogadnunk e jelek forrását. Az adónak és a vevőnek összhangban kell lennie egymással, másképpen nem tudnak együttműködni.

Aki felismeri és megfogadja a figyelmeztető jeleket, az tudni fogja, hogy mi a teendője az adott helyzetben. Aki pedig nem veszi komolyan, az nagy bajba kerülhet. Jónás jele vagy Jézus jele? Minden embert érint. A réginek meg kell halnia ahhoz, hogy új élet születhessen bennünk.

Van belső és külső sötétség egyaránt. A világ ma a belső sötétségét éli, aminek számtalan belső és külső jele van, és ami külső sötétségként is meg fog mutatkozni egyszer. Így vagy úgy, de el fog jönni az az idő, amikor ezt itt a Földön minden embernek meg kell élnie.

Nagyon rossz sötétségben lenni. De az a tény, hogy ez nem örökre szól, reménnyel kell, hogy eltöltsön bennünket! A háromnapos sötétség is lehet Jónás próféta jele vagy Jézus jele, de leginkább Isten kegyetlen kegyelme. Ismerve Isten szeretettermészetét, bizalommal és hittel kell tekintenünk rá, tudva, hogy a negyedik napon nemcsak újra világos lesz, hanem egy egészen új, szebb és jobb élet is köszönt ránk. Netán örök életre támadunk fel?

Számunkra elsősorban Jézus a jel. A jel arra, hogy változtatnunk kell a gondolkodásunkon, jel arra, hogy csak Benne van életünk. Tanításával és példaadásával igazolta ezt.

Aki nem él együtt a természettel, az nem érti meg a természet jelzéseit, ezért nem tud olyan döntéseket hozni, amelyek révén együttműködhetne vele. Aki nem él együtt Istennel, az nem ismeri fel Isten feléje irányuló jeleit, akár figyelmeztetni akarja őt, akár segíteni akar neki.

Jónásnak is meg kellett tanulnia, hogy Isten nem azért küldte őt Ninivébe, hogy általa elpusztítsa a várost, hanem hogy megmentse! Nem tudjuk, mi mindent mondott Jónás Ninivében az embereknek, és lehet, hogy tényleg csak annyit, hogy Ninive el fog pusztulni! De ez elég volt ahhoz, hogy a város megtérjen, s ezáltal megmeneküljön a pusztulástól. Jézusra nem hallgattak, pedig itt nagyobb van Jónásnál.

Nekünk milyen jelekre van még szükségünk ahhoz, hogy végre higgyünk és bízzunk Jézusban? Isten folyamatosan küldi a jeleket, hogy segítsen nekünk, hogy kivezethessen bennünket a földi élet akadályokkal és zavaróállomásokkal teli útvesztőiből a maga keskeny Útjára, amely mint Igazság az Életre vezet.

Mindannyiunk személyes érdeke, hogy hallgassunk szavára!

Tóth Csaba, Budapest